

Справа № 523/10530/24
Номер провадження 3/523/4182/24

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"24" липня 2024 р.

Суддя Суворовського районного суду м. Одеси Кисельов В.К., розглянувши матеріали, які надійшли з відділення поліції № 3 Одеського районного управління поліції №1 ГУНП в Одеській області про притягнення до адміністративної відповідальності

Особа_1, 31.10.1997 року народження, громадянки України, тимчасово не працюючої, яка проживає та зареєстрована за адресою: вул. Адреса_1, кв.10, см.Одеса,

за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст.164 КУпАП,-

ВСТАНОВИВ:

26.06.2024 року на адресу Суворовського районного суду м.Одеси надійшов адміністративний матеріал про притягнення до адміністративної відповідальності **Особа_1** за ч. 1 ст. 164 КУпАП.

Згідно протоколу про адміністративне правопорушення серії ВАД№107544 від 25.05.2024 року, **Особа_1** 25.05.2024 року о 20.10 год., перебуваючи за адресою: м.Одеса, вул.Героїв оборони Одеси, в кафе здійснювала реалізацію алкогольних напоїв без отримання ліцензії на право провадження даного виду господарської діяльності, чим порушила вимоги ст.3 та ст.17 ГК України, чим вчинив правопорушення, передбачене частиною 1 ст.164 КУпАП.

Відповідно до ч.1 ст.164 КпАП України, адміністративна відповідальність настає за провадження господарської діяльності без державної реєстрації як суб'єкта господарювання або без одержання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню відповідно до закону, чи здійснення таких видів господарської діяльності з порушенням умов ліцензування, а так само без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, якщо його одержання передбачене законом (крім випадків застосування принципу мовчазної згоди).

Адвокат **Особа_1** – Голосов Ю.В. в судовому засіданні, після роз'яснення прав відповідно до вимог ст.268 КУпАП, зазначив, що провадження по справі підлягає закриттю, оскільки протокол складено не щодо суб'єкта господарювання, як передбачено ст.167 КУпАП, а щодо найманої особи; протокол складено за 2-ма взаемовиключними Ознаками: провадження господарської діяльності без державної реєстрації як суб'єкта підприємницької діяльності та провадження суб'єктом підприємницької діяльності господарської діяльності без ліцензії(п.п.5,6 Постанови Пленуму ВСУ №3 від 25.04.2003р.; в протоколі не правильно вказана адреса кафе, що унеможливило перевірку наявності ліцензії на провадження господарської діяльності; протокол не містить посилання на нормативний акт, який передбачає відповідальність за інкриміноване правопорушення (ст.256 КУпАП, ст.20 ч.1 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» від 02.03.2015р. №222-VIII; до протоколу не додано результатів контролю розрахункової операції та провадження господарської діяльності, що носить систематичний характер. Крім того, зазначив, що **Особа_1** працювала на посаді бармена у ФОП **Особа_2** в кафе за адресою: м.Одеса, вул.Героїв оборони Одеси,

Під час розгляду матеріалів справи, судом встановлено, що дії **Особа_1** кваліфіковані за ознаками ч. 1 ст. 164 КУпАП, санкцією якої передбачено відповідальність за порушення порядку провадження господарської діяльності.

Таким чином, об'єктом цього правопорушення є суспільні відносини у сфері регулювання господарської діяльності. Господарська діяльність - будь-яка діяльність особи, спрямована на отримання доходу в грошовій, матеріальній або нематеріальній формах, у разі коли безпосередня участь такої особи в організації такої діяльності є регулярною, постійною та суттєвою.

Об'єктивна сторона правопорушень, передбачених коментованою статтею, полягає у

Суворовський районний суд

м.Одеси

*1536*38473671*1*1*

ознаки підприємницької, без державної реєстрації суб'єкта підприємницької діяльності, або здійсненні без одержання ліцензії видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню відповідно до закону.

Суб'єктом можуть бути особи, яким виповнилося 16 років.

Суб'єктивна сторона визначається ставленням до наслідків і характеризується наявністю вини у формі умислу або необережності.

Суд, дослідивши письмові матеріали справи, а також всі обставини справи в їх сукупності, приходять до висновку, що в діях Особа_1 відсутній склад адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 164 КУпАП, виходячи з наступного.

Ст.62 Конституції України закріплює принцип судочинства - презумпцію невинуватості, відповідно до якого особа, яка притягується до відповідальності може бути визнана винною і покараною лише за умови, якщо її вина буде доведена в передбаченому законом порядку і встановлена рішенням суду. Державні органи не мають права перекладати обов'язок доказування на особу, яка притягується до відповідальності. Усі сумніви щодо доведеності вини особи, тлумачаться на її користь.

Згідно ст.7КУпАП, ніхто не може бути підданий заходу впливу в зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше як на підставах і в порядку, встановлених законом. Провадження в справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законності.

Положеннями ст.252 цього Кодексу зазначено, що орган (посадова особа) приймає рішення на підставі досліджених доказів, оцінюючи їх за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законами та правосвідомістю.

Відповідно до ст.42 Господарського кодексу України поняття «підприємництво» визначене як самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку. При невиконанні цієї вимоги настає відповідальність за ст.164 КУпАП.

У постанові Пленуму ВСУ від 25.04.2003 р. №3 «Про практику застосування судами законодавства про відповідальність за окремі злочини у сфері господарської діяльності» Верховний Суд України роз'яснив, що під здійсненням особою, не зареєстрованою як суб'єкт підприємництва, будь-якого виду підприємницької діяльності з числа тих, що підлягають ліцензуванню, слід розуміти діяльність фізичної особи, пов'язану із виробництвом чи реалізацією продукції, виконанням робіт, наданням послуг з метою отримання прибутку, яка містить ознаки підприємницької, тобто провадиться зазначеною особою безпосередньо самостійно, систематично (не менше ніж три рази протягом одного календарного року) і на власний ризик.

За змістом ст.164 КУпАП відповідальність за вказане правопорушення настає не стільки за надання послуги з реалізації алкогольних напоїв без ліцензії та реєстрації особи як підприємця, а, перш за все, за провадження господарської діяльності без державної реєстрації як суб'єкта господарювання або без одержання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, а так само без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, якщо його одержання передбачене законом (крім випадків застосування принципу мовчазної згоди).

Об'єктом правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 164 КУпАП, є суспільні відносини у сфері регулювання господарської діяльності. Господарська діяльність будь-яка діяльність особи, спрямована на отримання доходу в грошовій, матеріальній або нематеріальній формах, у разі коли безпосередньо у діяльності такої особи в організації такої діяльності є регулярною, постійною та суттєвою.

Будь-які об'єктивні докази, що Особа_1 займається господарською, підприємницькою діяльністю у матеріалах адміністративної справи відсутні, оскільки у вищевказаному приміщенні за адресою: м.Одеса, вул.Героїв оборони Одеси, займається підприємницькою діяльністю ФОП Особа_2 однак щодо неї протокол не складено.

З цих підстав суд вважає що вина Особа_1 не доведена, а тому у її діях відсутній склад правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 164 КУпАП.

посилання на норму спеціального закону, за порушення якої настає відповідальність в даному випадку, на Закон України «Про підприємництво» від 07.02.1991 № 191-VII; Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» від 02.03.2015 №222-VIII. В протоколі №107544 таке посилання відсутнє.

Відповідно до ст. 251 КУпАП, доказами в справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосується забезпечення безпеки дорожнього руху.

Обов'язок щодо збирання доказів покладається на осіб, уповноважених на складання протоколів про адміністративні правопорушення, визначених статтею 255 цього Кодексу.

Відповідно приписів ст. 62 Конституції України обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, отриманих незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Отже, зібраними доказами не підтверджується в діях Особа_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ст.164 КУпАП, оскільки обставини, зазначені в матеріалах справи, свого підтвердження в судовому засіданні не знайшли.

Таким чином, суд вважає, що в даному випадку відсутній склад адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 164 КУпАП, так як відсутня складова інкримінованого правопорушення проступку об'єктивна сторона, яка виражається у здійсненні діяльності, що містить ознаки підприємницької, без державної реєстрації суб'єкта підприємницької діяльності, або здійсненні без одержання ліцензії.

Відповідно до положень ст. 9 КУпАП, адміністративним правопорушенням (проступком) визнаються протиправні, винні (умисні або необережні) дії або бездіяльність, які посягають на громадський порядок, власність, права та свободи громадян, а також встановлений порядок управління і які тягнуть за собою застосування адміністративно-правових санкцій.

Склад проступку включає в себе ознаки, які об'єднуються в чотири групи (елементи), що характеризують: - об'єкт адміністративного проступку, - об'єктивну сторону проступку; - суб'єкт адміністративного проступку; - суб'єктивну сторону проступку, і являють собою нерозривну єдність, наявність яких обов'язкова для кваліфікації конкретного діяння.

При цьому, у випадку, коли хоча б один з елементів відсутній або ж не відповідає тим властивостям, що передбачені відповідною статтею Особливої частини КУпАП, - указане діяння адміністративним проступком (правопорушенням) не являється.

Згідно зі ст 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку належним і безстроковим судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його права та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

Так, Європейський суд з прав людини у своїх рішеннях зазначив, що допустимість доказів є прерогативою національного права і за загальним правилом, саме національні суди уповноважені оцінювати надані їм докази (п.34 рішення у справі «Тейксейра де Кастор проти Португалії» від 09.06.1998 року, п.54 рішення у справі «Шабельника проти України» від 19.02.2009 року), а також збирання доказів, передбачений національним правом, має відповідати основним правам, визнаним конвенцією про захист прав і основоположних свобод.

З урахуванням наведеного, оцінивши надані докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом і правосвідомістю, а також те, що усі сумніви щодо доведеності вини особи, тлумачаться на її користь, суд приходять до висновку, що факт вчинення Особа_1 С.В. правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 164 КУпАП, не доведений, тому, при встановленні

Суворівський районний суд

м.Одеса

обставинах суд провадження в даній справі про адміністративне правопорушення закрити в зв'язку з відсутністю в діях Особа_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 164 КУпАП.

Керуючись ст.ст. 164, 247 ч. 1, 251, 252, 284, 285, 289, 294 КУпАП,

ПОСТАНОВИВ :

Провадження в справі про адміністративне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 164 КУпАП, у відношенні Особа_1 , 31.10.1997 року народження закрити, у зв'язку з відсутністю в її діях складу адміністративного правопорушення.

Постанова може бути оскаржена до Одеського апеляційного суду через Суворовський районний суд м. Одеси шляхом подання апеляційної скарги протягом 10 днів з дня її винесення.

Суддя:

В.К. Кисельов

Справа № 523/9543/24
Номер провадження 3/523/3892/24

ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"30" липня 2024 р.

Суддя Суворовського районного суду м. Одеси Кисельов В.К., розглянувши матеріали, які надійшли з відділу поліції № 3 Одеського районного управління поліції №1 ГУНП в Одеській області про притягнення до адміністративної відповідальності

Особа_1, 31.10.1997 року народження, громадянки України, тимчасово не працюючої, яка проживає та зареєстрована за адресою: вул. Адреса_1, кв.10, см.Одеса,

за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст.164 КУпАП,-

ВСТАНОВИВ:

07.06.2024 року на адресу Суворовського районного суду м.Одеси надійшов адміністративний матеріал про притягнення до адміністративної відповідальності Особа_1 за ч. 1 ст. 164 КУпАП.

Згідно протоколу про адміністративне правопорушення серії ВАД№108431 від 24.05.2024 року, Особа_1 24.05.2024 року о 20.10 год., перебуваючи за адресою: м.Одеса, вул.Героїв оборони Одеси, в кафе здійснювала реалізацію алкогольних напоїв без отримання ліцензії на право провадження даного виду господарської діяльності, чим вчинила правопорушення, передбачене частиною 1 ст.164 КУпАП.

Відповідно до ч.1 ст.164 КпАП України, адміністративна відповідальність настає за провадження господарської діяльності без державної реєстрації як суб'єкта господарювання або без одержання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню відповідно до закону, чи здійснення таких видів господарської діяльності з порушенням умов ліцензування, а так само без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, якщо його одержання передбачене законом (крім випадків застосування принципу мовчазної згоди).

Особа_1 та її адвокат Голосов Ю.В. в судове засідання не з'явились, раніше в засіданні адвокат Голосов Ю.В. зазначав, що провадження по справі підлягає закриттю, оскільки протокол складено не щодо суб'єкта господарювання, як передбачено ст167 КУпАП, а щодо найманої особи; протокол складено за 2-ма взаємовиключними Ознаками: провадження господарської діяльності без державної реєстрації як суб'єкта підприємницької діяльності та провадження суб'єктом підприємницької діяльності господарської діяльності без ліцензії (п.п.5,6 Постанови Пленуму ВСУ №3 від 25.04.2003р.: протокол не містить посилання на нормативний акт, який передбачає відповідальність за інкриміноване правопорушення (ст.256 КУпАП, ст.20 ч.1 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» від 02.03.2015р. №222-VIII; до протоколу не додано результатів контролю розрахункової операції та провадження господарської діяльності, що носить систематичний характер.

Під час розгляду матеріалів справи, судом встановлено, що дії Особа_1 кваліфіковані за ознаками ч. 1 ст. 164 КУпАП, санкцією якої передбачено відповідальність за порушення порядку провадження господарської діяльності.

Таким чином, об'єктом цього правопорушення є суспільні відносини у сфері регулювання господарської діяльності. Господарська діяльність - будь-яка діяльність особи, спрямована на отримання доходу в грошовій, матеріальній або нематеріальній формах, у разі коли безпосередня участь такої особи в організації такої діяльності є регулярною, постійною та суттєвою.

Об'єктивна сторона правопорушень, передбачених коментованою статтею, полягає у здійсненні діяльності, що містить ознаки підприємницької, без державної реєстрації суб'єкта підприємницької діяльності, або здійсненні без одержання ліцензії видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню відповідно до закону.

Суб'єктивна сторона визначається ставленням до наслідків і характеризується наявністю вини у формі умислу або необережності.

Суд, дослідивши письмові матеріали справи, а також всі обставини справи в їх сукупності, приходять до висновку, що в діях Особа_1 відсутній склад адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 164 КУпАП, виходячи з наступного.

Ст.62 Конституції України закріплює принцип судочинства - презумпцію невинуватості, відповідно до якого особа, яка притягується до відповідальності може бути визнана винною і покараною лише за умови, якщо її вина буде доведена в передбаченому законом порядку і встановлена рішенням суду. Державні органи не мають права перекладати обов'язок доказування на особу, яка притягується до відповідальності. Усі сумніви щодо доведеності вини особи, плумачаться на її користь.

Згідно ст.7КУпАП, ніхто не може бути підданий заходу впливу в зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше як на підставах і в порядку, встановлених законом. Провадження в справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законності.

Положеннями ст.252 цього Кодексу зазначено, що орган (посадова особа) приймає рішення на підставі досліджених доказів, оцінюючи їх за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом та правосвідомістю.

Відповідно до ст.42 Господарського кодексу України поняття «підприємництво» визначене як самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку. При невиконанні цієї вимоги настає відповідальність за ст.164 КУпАП.

У постанові Пленуму ВСУ від 25.04.2003 р. №3 «Про практику застосування судами законодавства про відповідальність за окремі злочини у сфері господарської діяльності» Верховний Суд України роз'яснив, що під здійсненням особою, не зареєстрованою як суб'єкт підприємництва, будь-якого виду підприємницької діяльності з числа тих, що підлягають ліцензуванню, слід розуміти діяльність фізичної особи, пов'язану із виробництвом чи реалізацією продукції, виконанням робіт, наданням послуг з метою отримання прибутку, яка містить ознаки підприємницької, тобто провадиться зазначеною особою безпосередньо самостійно, систематично (не менше ніж три рази протягом одного календарного року) і на власний ризик.

За змістом ст.164 КУпАП відповідальність за вказане правопорушення настає не стільки за надання послуги з реалізації алкогольних напоїв без ліцензії та реєстрації особи як підприємця, а, перш за все, за провадження господарської діяльності без державної реєстрації як суб'єкта господарювання або без одержання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, а так само без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, якщо його одержання передбачене законом (крім випадків застосування принципу мовчазної згоди).

Об'єктом правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 164 КУпАП, є суспільні відносини у сфері регулювання господарської діяльності. Господарська діяльність будь-яка діяльність особи, спрямована на отримання доходу в грошовій, матеріальній або нематеріальній формах, у разі коли безпосередня участь такої особи в організації такої діяльності є регулярною, постійною та суттєвою.

Будь-які об'єктивні докази, що Особа_1 займається господарською, підприємницькою діяльністю у матеріалах адміністративної справи відсутні, також відсутні докази на підтвердження того, що зазначена особа дійсно реалізовувала алкогольні напої.

Окрім того, наявні дані, що кафе за адресою Одеса, вул.Героїв оборони Одеси, розміщене за договором ТС 807/18 від 27.06.2018р, між Управлінням розвитку споживчого ринку та захисту прав споживачів Одеської міської Ради та ФОП Особа_2, тобто господарською діяльністю займається ФОП Особа_2, однак пояснення її у справі відсутня.

Особа_1 стверджує, що вона є найманим працівником.

З цих підстав суд вважає що вина Особа_1 не доведена, а тому у її діях відсутній склад правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 164 КУпАП.

Крім того, оскільки норма ст.164 КУпАП є бланкетною, в протоколі посилання на норму спеціального закону, за порушення якої настає відповідальність в даному випадку, на Закон України «Про підприємство» від 07.02.1991 № 191-VII; Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» від 02.03.2015 №222-VIII. В протоколі №107544 таке посилання відсутнє.

Відповідно до ст. 251 КУпАП, доказами в справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків, висновком експерта, речовими доказами, показаннями технічних приладів та засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, які використовуються при нагляді за виконанням правил, норм і стандартів, що стосується забезпечення безпеки дорожнього руху.

Обов'язок щодо збирання доказів покладається на осіб, уповноважених на складання протоколів про адміністративні правопорушення, визначених статтею 255 цього Кодексу.

Відповідно приписів ст. 62 Конституції України обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, отриманих незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Отже, зібраними доказами не підтверджується в діях | Особа_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ст.164 КУпАП, оскільки обставини, зазначені в матеріалах справи, свого підтвердження в судовому засіданні не знайшли.

Таким чином, суд вважає, що в даному випадку відсутній склад адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 164 КУпАП, так як відсутня складова інкримінованого правопорушнику проступку об'єктивна сторона, яка виражається у здійсненні діяльності, що містить ознаки підприємницької, без державної реєстрації суб'єкта підприємницької діяльності, або здійсненні без одержання ліцензії.

Відповідно до положень ст. 9 КУпАП, адміністративним правопорушенням (проступком) визнаються протиправні, винні (умисні або необережні) дії або бездіяльність, які посягають на громадський порядок, власність, права та свободи громадян, а також встановлений порядок управління і які тягнуть за собою застосування адміністративно-правових санкцій.

Склад проступку включає в себе ознаки, які об'єднуються в чотири групи (елементи), що характеризують: - об'єкт адміністративного проступку, - об'єктивну сторону проступку; - суб'єкт адміністративного проступку; - суб'єктивну сторону проступку, і являють собою нерозривну єдність, і наявність яких обов'язкова для кваліфікації конкретного діяння.

При цьому, у випадку, коли хоча б один з елементів відсутній або ж не відповідає тим властивостям, що передбачені відповідною статтею Особливої частини КУпАП, - указане діяння адміністративним проступком (правопорушенням) не являється.

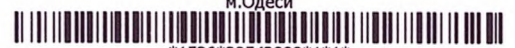
Згідно зі ст.6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку належним і безстроковим судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його права та обов'язків цивільного характеру або встановить обґрунтованість висунутого проти нього кримінального обвинувачення.

Так, Європейський суд з прав людини у своїх рішеннях зазначив, що допустимість доказів є прерогативою національного права і за загальним правилом, саме національні суди уповноважені оцінювати надані їм докази (п.34 рішення у справі «Тейксейра де Кастор проти Португалії» від 09.06.1998 року, п.54 рішення у справі «Шабельника проти України» від 19.02.2009 року), а також збирання доказів, передбачений національним правом, має відповідати основним правам, визнаним Конвенцією про захист прав і основоположних свобод.

З урахуванням наведеного, оцінивши надані докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному дослідженні всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом і правосвідомістю, а також те, що усі сумніви щодо доведеності вини особи, тлумачаться на її користь, суд приходить до висновку, що факт вчинення Особа_1 правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 164 КУпАП, не доведений, тому при встановлених

Суворовський районний суд

м.Одеса

*1536*38542999*1*1*

у даній справі про адміністративне правопорушення закрити в зв'язку з відсутністю в діях Особа_1 складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 164 КУпАП.

Керуючись ст.ст. 164, 247 ч. 1, 251, 252, 284, 285, 289, 294 КУпАП,

ПОСТАНОВИВ :

Проведення в справі про адміністративне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 164 КУпАП, у відношенні Особа_1, 31.10.1997 року народження закрити, у зв'язку з відсутністю в її діях складу адміністративного правопорушення.

Постанова може бути оскаржена до Одеського апеляційного суду через Суворовський районний суд м. Одеси шляхом подання апеляційної скарги протягом 10 днів з дня її винесення.

Суддя:

[Handwritten signature]
В.К. Кисельов

